

ОТЪ ЛОВНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ.

Скжпи народенъ поете,

Изъ скромна хижка на величавия Балканъ като свѣтълъ лжчъ въ мрака! Вие изгрѣхте между своя поробенъ народъ, за да му озарите пътя къмъ спасението.

Плътъ отъ неговата плътъ, душа стъ неговата душа, Вие само съ него и за него пѣхте, плакахте и живѣхте.

Само единъ Вие, най-добрятъ и най-великиятъ синъ на Майка-България, можахте дя дадете безвъзмездно пол-вѣковенъ трудъ народу си, учейки го да работи, да мисли, да крѣпне духомъ и да люби „Родното огнище“.

Драги български пѣвеци,

Съ Вашитѣ дивни пѣсни майкитѣ ни приспиваха, будѣха и утѣшаваха сирацитѣ; отъ тѣхъ учихме родния езикъ, растѣхахме въ нашитѣ чудни „Поля и гори“ и, опоени отъ тѣхната Божествена сладостъ, „Подъ гърма на побѣдитѣ“, ние „Балкани прѣхвѣрчахме“, „Побѣдата на щикъ набучвахме“, врагове сразявахме, окови трошихне, империи раздрусвахме и сладко-сладко мрѣхме за Майката Светица.

Вашата сладкопойна Лира, художествена литература и гениална мисълъ ни заведоха и запознаха съ най-тѣнкитѣ гѣнки на българската душа, на нашата хубава и свидна родина, којто възлюбихме, даже и въ „Царството на самодивитѣ“, и възвеличиха името на България тукъ и отвѣдъ океана, а пѣвецу увиха вѣнецъ отъ неувѣдаема и вѣчна слава.

Велики българино,

Унизениятъ и онеправданъ, но вѣрващъ въ своя Богъ български народъ е честитъ, че може да отпразнува днесъ първото по рода си тѣржество, единъ двоенъ и великъ празникъ — седмдесетгодишнината отъ рождението и петдесет-